

VOLEČÁK

ROČENKA OBECNÍHO ÚŘADU VOLEČ

2020 6

INFORMACE Z RADNICE

Vážení spoluobčané, milí čtenáři, po roce se opět setkáváme nad stránkami obecního zpravodaje a tento rok lze bez nadsázky nazvat netypickým. Na počátku roku si, i přes prosakující informace o novém druhu koronaviru, většina z nás nedokázala představit, jak hodně toto ovlivní naše životy. Všudypřítomný strach na jaře, mírná úleva a trochu uspokojení v létě a bohužel návrat nemoci i její popírání na podzim. Víceméně ustal i společenský život ve Volči. Víím, že je pro nás všechny obtížné vypořádat se s novými podmínkami, obavami o zdraví své i svých blízkých, existenčními problémy, ale i s neprávem opomíjeným omezením sociálních kontaktů. Člověk je společenský tvor a bez rodiny a přátel chřadne. Nabízí se říct ať už rok 2020 skončí a my se vrhneme do nového, lepšího roku, bohužel to nebude tak snadné, omezení a opatření zabráňující velkému ataku nemoci

tu s námi budou delší dobu a nezbyvá než doufat, že si lidstvo s tímto problémem poradí v co nejbližší době a my se opět vrátíme ke svým zvykům a obyčejům.

Novinky z radnice – jak jsem již psala výše tento rok ustal i společenský život ve Volči, pouze při lepší epidemiologické situaci v létě se konaly dva dětské dny „Přivítání a rozloučení s prázdninami“ a téměř na poslední chvíli stihli i hasiči uskutečnit oslavy 135 let existence SDH ve Volči. Celý rok tak byla největší pozornost upřena na stavbu kanalizace (o té na jiném místě). Omezili jsme i veškeré větší výdaje, protože byl avizován pokles daňových příjmů obce. Výdaje, které jsme měli, byly vázány na dotace a bylo o ně zpravidla požádáno již minulý rok. Obec nakoupila nové lavičky, stoly, odpadkové koše a stojany na kola, dotované 50% z titulu Program

OBSAH

- 2 Informace z radnice**
- 4 Kanalizace**
- 5 Vodovod**
- 6 Mladí hasiči**
- 7 Hasiči**
- 8 Myslivci**
- 9 Myslivci**
- 10 Čísla**
- 11 Čísla**
- 12 Nohejbal
PTP**
- 12 Kometa Neowise**
- 13 Jak vznikl 1. volečský
kemp-nekemp**
- 14 Vánoční stromeček**
- 15 Perník
Kaiserschmarrn**
- 16 Konec skládky
biologického odpadu**
- 17 Lékařské obory
Nářečí**
- 18 Silvestrovské dělobuchy
Anekdota**
- 19 Obecní zájezd
Turnaj ve stolním tenise
Kde to kurňa je**
- 20 Historie**

pro obnovu venkova Pardubickým krajem, mobiliář zatím nebyl ustaven na svá místa, aby se nepoškodil při převozu vzhledem ke stavu silnic během stavby. Byl opraven křížek u silnice, s pomocí 73% dotace kulturního odboru PK, bylo zbudováno parkoviště u obecního úřadu a osázen záhon s okrasnými keři, o 80% dotace bylo požádáno prostřednictvím Mas Bohdanečsko, taktéž Pardubický kraj. V neposlední řadě jsme rovněž z PK dostali dotaci na dostavbu kanalizace ve výši 4 mil. Kč. Přes letošní pokles příjmů máme nyní na účtech více než 18 mil. Kč, kterými bude hrazena dostavba kanalizace, zbývá

10 mil. Kč za stavební práce. Úvěr ve výši 29 mil Kč jsme si brali s vědomím, že pravděpodobně celý nevyčerpáme a stavbu budeme hradit i vlastními prostředky, které v té době byly cca 8. mil. Bohužel nová situace se sníženými příjmy obcí zapříčiněná ekonomickou krizí, poklesem výběru daní i kompenzací lidem a podnikatelům postiženým koronakrizí z prostředků, které původně byly určeny pro obce, nás přiměla k rozhodnutí úvěr vyčerpat a vlastní zdroje si nechat na překlenutí výpadku finančních prostředků, který nás v nejbližší době čeká. Díky záměru ČEZ Distribuce změnit nadzemní vedení na kabelové zemní, bude třeba modernizace veřejného osvětlení a obecního rozhlasu, neboť ve velké míře využíváme sloupky vedení nn. Toto je předpokládáno v časovém horizontu dvou, tří let. Plánujeme opravit všechny komunikace za využití možných dotačních titulů i rekonstrukci posledního chodníku na Obec. Toto jsou větší investice, které nás v budoucnu čekají. Ve dnech, kdy píšu tento článek, jsme sestavovali návrh rozpočtu na příští rok. Bylo to takové „vaření z vody“, protože nikdo neví jaké příjmy skutečně dostaneme, nicméně podle

predikce Finančního úřadu, to nikterak veselé nebude, naše příjmy i díky daňovému balíčku schválenému – neschválenému (doplňte správné znění) nás připraví o 30% daňových příjmů. V současné chvíli počítáme s příjmy 4,6 mil Kč, je pravděpodobné, že budou i menší. Vzhledem k nutnosti splácet úvěr, o kterém jsme se rozhodovali za jiných podmínek, je zřejmé, že obec pokryje náklady na běžný provoz, splátky úvěru a o mnoho více zdrojů už mít nebudeme. Při tvorbě rozpočtu jsme snižovali veškeré výdaje pouze na nejnútnejší. Díky uplynulým lepším časům jsme našetřili nemalé prostředky, chod obce to neohrozí, chtěli bychom však část těchto peněz použít na mimořádné splátky úvěru a investice, zda to bude možné ukáže čas.

Jménem zastupitelstva obce Voleč přeji nám všem budme covid negativní, nepropadejme trdomyslnosti, využijme přírody kolem nás, udržujme si optimistickou mysl, hodně zdraví a duševní pohody a ať se již příští rok znovu potkáme při veselejších příležitostech.

Krásný a pokojný vánoční čas.

Soňa Machurová

Kanalizace

Základní údaje

Smlouva o dílo, cena bez DPH **56 982 324 Kč**

Dodatek č.1 k SOD, důvod chyba rozpočtu,

nová cena 56 066 929 Kč

Dodatek č.2 k SOD, změna technologie výstavby ČOV,

nová cena 55 206 590 Kč

Dodatek č.3 k SOD, asfalty nad rámec SOD,

nová cena 58 530 260 Kč

Dodatek č.4 k SOD, změna trasy A1,

nová cena **58 261 956 Kč**

Dotace SFŽP 28 571 780 Kč Dotace PK 4 000 000 Kč

Úvěr ČS 29 000 000 Kč

Asfalty nad rámec SOD 3 327 773 Kč.

Vítězem výběrového řízení se stalo Sdružení pro Voleč skládající se z následujících firem s jejich podíly ve sdružení

T4Building s.r.o., Kolín 40%

VHS CZ, s.r.o., Kolín 40%

Stavoka Kosice, a.s. 20%

Počátek stavby: konec září 2019, předání staveniště.

Termín dokončení: žádost o prodloužení termínu do

30. 4. 2021

Zkušební provoz: jaro 2021 - jaro 2022, dle kolaudace

Napojování obyvatel: jaro - léto 2021, dle kolaudace.

Kanalizace A-Z - převzato z webových stránek obce - informace na webových stránkách budou průběžně doplňovány a upřesňovány, z toho důvodu jsou hesla abecedně řazena a Vy si můžete vybrat, co Vás v současné chvíli zajímá. Sledujte www.obecvolec.cz

Asfalty - smlouva o dílo zahrnuje pouze povrchovou úpravu komunikací v rozsahu rýhy pro uložení potrubí, plus patnáct centimetrů z obou stran na zámek. Veškeré asfalty mimo toto určení byly smluvně dořešeny dodatkem č.3. Rádi bychom opravili všechny místní komunikace, bohužel v tuto chvíli by náklady byly velmi vysoké, pokud by obec použila jen svoje prostředky. V příštích letech požádáme o dotace např. MMR, kde je možnost až 80% příspěvku od státu, o toto není možné žádat v případě poškození povrchů následkem zhotovení kanalizace či vodovodu.

ČOV - čistírna odpadních vod je postavena v jižní části obce v nejnižším výškovém bodě. Čistírna je biologická, připravena zvládnout 500 obyvatel.

Dešťová kanalizace - dešťová kanalizace v žádném případě nesmí být připojena do splaškové kanalizace. Pokud toto bude zjištěno kourovou zkouškou, majitel nemovitosti s připojeným dešťovým svodem obdrží pokutu.

Kanalizační řád - kanalizační řád připravuje dodavatel technologie ČOV, po dokončení bude celý ke stažení.

Napojení obyvatel - k napojení obyvatel může dojít až po kolaudaci celé stavby. Z důvodu změny trasy stoky A1 jsme požádali o změnu termínu dokončení stavby na 30. 4. 2021. Předpokládáme, že kolaudace a možnost připojení bude před tímto termínem, je to však závislé na počasí během zimy. Obyvatelé si mohou začít přípra-

vovat připojení již před termínem dokončení, pokud jim to podmínky dovolí a konečné propojení kanalizace provést až po kontrole přípojky stavebním výborem zastupitelstva.

Přípojky - přípojky jsou soukromé a jejich zhotovení je povinností majitele připojené nemovitosti. Změnou podmínek programu před podáním žádosti o dotaci se náklady na veřejnou část přípojek staly uznatelnými náklady a bylo možné žádat dotaci i na tuto část stavby. Dotace se však týkají **pouze jedné přípojky v délce 3,5 m ke každému číslu popisnému**, pokud se obyvatel napojí na splaškovou kanalizaci. Příspěvek evropské unie je pouze cca 63% z nákladů na průměrně 3,5 m přípojky, Obec Voleč hradí v celém rozsahu všechny přípojky k **nemovitostem, které se napojí**, bez ohledu na to, zda jsou z důvodu složitosti terénu či vývodu potřeba přípojky dvě. Přípojky, které jsou součástí smlouvy o dílo (tj. byl na ně na žádost obce vypracován projekt) a jsou pouze přípravou k budoucí stavbě či připojení nejsou součástí dotace. Zastupitelstvo obce schválilo cenu za tuto přípojku ve výši průměrných nákladů na 7.000 Kč. Jedná se o přípojky k dosud prázdným parcelám, zahradám apod. Po dokončení stavby Obec Voleč vyfakturuje náklady na toto dílo. **Shrnutí:** pokud se připojíte na kanalizaci, veřejnou část Vaší přípojky zaplatí obec, pokud je přípojka „do budoucna“ a byl na ní vypracovaný projekt cena přípojky je 7 tis.Kč. Žádné následně vybudované přípojky nejsou zakázkou Obce Voleč a náklady jsou Vaše.

Splašková kanalizace - kanalizace v naší obci využívá zejména gravitaci. Obsahuje 5 900 m potrubí v hlavních řadech. Veřejná část přípojek je 1000 m dlouhá, soukromá část 2000 m. Ze severní části obce je nutné použít výtlač k odbočce na Kasalice, kde je napojen na stoku A. Čerpací stanice je umístěna u vodní nádrže „Na Obci“. Většina přípojek je gravitačních, několik bylo nutné napojit tlakově.

Stočné - vzhledem k častému využití soukromých studní v obci bude stočné paušální ve výši dle skutečných nákladů za uplynulý rok. Stočné se bude určovat vždy ke konci roku na rok příští. Předběžný předpoklad je 40 Kč/m³. Odběr bude dle směrných čísel podle vyhlášky č. 120/2011.

Terénní úpravy - terénní úpravy proběhnou z větší části až po ukončení všech výkopových prací, případně za příznivých povětrnostních podmínek dříve.

Tlakové přípojky - Splašková kanalizace je v celé obci gravitační, přesto několik přípojek není možné gravitačně vyřešit. Zastupitelstvo obce Voleč odsouhlasilo financování technologie soukromých částí tlakových přípojek, cca 40 tis. Kč na jednu tlakovou přípojku. Připojení na elektrickou síť, výkop a potrubí je součástí nákladů majitele nemovitosti. Tlakové přípojky budou součástí dodatku o dílo ve chvíli, kdy bude specifikován jejich počet, dle pokračování stavby. Protože technologii bude dodávat firma T4Building s.r.o., bude vhodné, aby vybuodovala celou tlakovou přípojku.

Třídeň - vzhledem ke změně trasy a délce stoky kanalizace bylo nutné požádat o změnu stavby před dokončením.

Než celý proces proběhne je nutné zastavit práce na stoce A1 vedoucí do Třídň. Stavební práce budou dále pokračovat dle povětrnostních podmínek po Novém roce.

Zkušební provoz - zkušební provoz bude trvat rok, během této doby musí být připojeni všichni budoucí uživatelé. Ve zkušební době nebude vybíráno stočné. Provoz ČOV se stabilizuje.

Závěrem - závěrem chci Vám všem poděkovat za trpělivost a pochopení pro ztížené podmínky v obci během celé stavby. Chápu, že mnohdy bylo složité skloubit vlastní priority s nutnými omezeními během stavby. Prašnost, všudypřítomné bláto, zvýšený provoz, museli jsme se s tím potýkat všichni míň či víc, dle místa bydliště. Je to téměř za námi, teď již nás čekají jen samá pozitiva.

Vodovod

V severní části obce nikdy nebyla ve studních pitná voda. Obyvatelé nabírali vodu z různých studánek, které byly napájeny vodou z Vrchů, případně chodili k obecní studni u hlavní silnice. Po 2. světové válce vzniklo Vodovodní družstvo a to vybudovalo vodovod od obecní studny na Obec. Vodovod fungoval, družstvo vybíralo poplatky za vodu i na běžné opravy. Přesto, hlavně v nejsevernější části obce, se postupem času stárnutím materiálu množily poruchy a havárie. V roce 1983 byl tento vodovod na náklady odběratelů částečně opraven. Trubky byly vyměněny za plastové, bohužel odbočky zůstaly kovové a tudíž podléhající korozi. Při výstavbě obecního vodovodu v devadesátých letech nebyla tato část vystavěna s odůvodněním, že je nová. Tímto nám tu vznikla časovaná bomba, kdy jakákoliv havárie okamžitě uzavře přívod vody 16 rodinám, vodovod nevede jen po obecních pozemcích a k opravě na soukromém pozemku musí dát majitel souhlas, protože však majitel pozem-

ku je sám odběratel, předpokládáme, že nebude proti vstupu na svůj pozemek. Další problém je, že zde nejsou odkalovací hydranty a voda má často zhoršenou kvalitu. Po našem nástupu do funkce v roce 2014 jsme byli upozorněni na tento problém pracovníkem Vaku a snažili jsme se toto řešit. Od roku 2016 probíhá jednání s Vak Pardubice a.s. o možném spolufinancování. V mezidobí jsme nechali připravit projekt. V roce 2018 jsme požádali představenstvo VAK a.s. o podporu financování. Předběžně bylo schváleno. V roce 2020 při stavbě kanalizace v severní části „Na Obci“ vyvstalo mnoho problémů s neexistencí plánů stávajícího vodovodu, s vícero potrubím i nefunkčním potrubím, což urychlilo naše jednání. V létě bylo vypsáno výběrové řízení, kde zvítězila firma T4Building s.r.o. Znovu jsme museli požádat Vak o spolupráci, neboť se změnilo vedení společnosti. S Vak a.s. jsme podepsali smlouvu o výpůjčce finančních prostředků a dohodu o postoupení práv a povinností. Projekt byl rozdělen na dostavbu hlavních řadů a dostavbu veřejné části přípojek. Investorem hlavních řadů se stane Vak Pardubice a.s., celková cena 2,5 mil. Kč bez DPH, obec Voleč zapůjčí finanční prostředky na dofinancování stavby, které budou upraveny dle skutečné ceny, investorem dostavby přípojek (630 tis. Kč s DPH) bude nadále obec Voleč. Ač jsme se snažili, administrace celé zakázky a formální úkony v dané posloupnosti neumožnily spustit práce ještě na podzim. V zimě z důvodů nízkých teplot není možné používat technologie nutné k výstavbě a proto začneme se stavbou znovu na jaře. Asfaltování povrchů po kanalizaci Na Obci bude taktéž odloženo. Vodovod bude ukončen odečítací šachtou na hranici pozemku, vybudování přípojky k domu je povinností majitele nemovitosti. Je možné přípravné práce začít hned na jaře s přípojkou na kanalizaci.

Soňa Machurová

◆ Mladí hasiči SDH Voleč

SDH Voleč se pyšní kroužkem mladých hasičů již mnoho let. I v letošním roce mají největší dětskou základnu v našem okrsku, a to 32 dětí. Jsou to děti nejen z Volče, ale i děti z okolních vesnic. Nejmladší z přípravky 2dětí, mladší žáci 10 dětí, starší žáci 12 dětí a dorostenci 8 dětí. O děti pečují a trénují 4 vedoucí. Každý pátek se schází na hřišti, kde nacvičují disciplíny hry Plamen, požární útok, štafety dvojic, štafety 4x60, topografii, zdravotěvu, co se čím může hasit nebo vázat uzle. V zimním období mají k dispozici tělocvičnu v Rohovládově Bělé.

Letošní rok 2020 byl problémový pro všechny. Jelikož hasiči je kolektivní sport, tak i naše činnost byla velmi omezená. Přesto jsme stihli někde pomoci a něco prožít. Začátkem roku jsme pomohli při Tříkrálové sbírce ve Volči, Rohovládově Bělé, Kasalících a v Pravech. Odměnou nám byla návštěva kina v Přelouči. V Únoru ve Břehách děti získaly několik odznaků odbornosti, které se započítávají do hry Plamen. Začátkem Března příznivci lyžování prožili prodloužený víkend na horách. Hasiči z Bukoviny u Čisté nás ubytovali v místní škole. Z Bukoviny do Vítkovic na sjezdovku to je 15 minut cesty. V Dubnu se odvezl sběr starého papíru a v Květnu jsme se účastnili v kostele v Rohovládově Bělé mše za sv. Floriána, patrona všech hasičů. Jak zní přísloví „Březen, na kamna vlezem, Duben, ještě tam budem“, tak nám to vydrželo až do Června, jelikož všechny plánované závody byly zrušeny, kvůli nouzovému stavu.

Lodě Sušice - Velké Hydčice - Katovice 2020

Vítkovice v Krkonoších

Vítězství v Kladrubech nad Labem

O prázdninách se několik dětí účastnilo hasičského tábora, který pořádal SDH Rokytno. V srpnu proběhla čtyřdenní akce „lodě“, velmi oblíbená a očekávaná, jak pro děti, tak pro rodiče. Letos to byla řeka Otava v jižních Čechách. Jelikož je to poměrně daleko, vyrazili jsme v pondělí odpoledne. Cílem byl kemp Velké Hydčice, kde bylo naše zázemí. V úterý jsme se přesunuli vlakem do Sušice, kde byl start naší cesty až do kempu. Ve středu jsme z Hydčic dopluli až do Katovic a vlakem zpět. Zhruba 30 km a 10 jezů. Ve čtvrtek jsme zabalily stany, podívali jsme se po místních památkách a frčeli k domovu. Začátkem září proběhly domácí závody ve Volči, mladší a starší děti předvedli ukázkou a družstvo dorostenců se již účastnilo závodu s dospělými. Koncem září se děti zúčastnily prvních a také posledních závodů nového ročníku ligy Pardubického okresu v Čeperci. Družstvo dorostu se zúčastnilo soutěže v Kladrubech nad Labem, kde s naší PS8 získali první místo. Poté byly opět všechny další závody zrušeny kvůli nouzovému stavu. V říjnu a listopadu dorostenci pomáhali při vyklízení slámy a vyřezávání železa v místním statku. Závěrem bych chtěl poděkovat obecnímu úřadu, rodičům a všem, kteří nám fandí a pomáhají v naší činnosti. Rád bych popřál všem šťastné a veselé Vánoce, mnoho úspěchů a pevného zdraví v novém roce 2021. Za mladé hasiče SDH Voleč Vás letošním rokem provedl

Novák Martin.

◆ Stále se něco děje a u toho jsou i hasiči

Opět se sešel rok s rokem a jsme u rekapitulace, co se událo v naší oblasti. Rok 2020 byl úplně jiný než ty předchozí. Naše aktivity byly limitovány opatřeními v souvislosti s bojem proti onemocnění COVID-19. I přes všechna omezení jsme se snažili pracovat s dětmi a dorostenci. V průběhu roku

probíhaly v omezené míře hasičské tréninky i práce v kolektivu, proto i nehasičské aktivity typu lyžování na horách, či letní sjezd řeky na raftu. Většina plánovaných závodů byla bohužel zrušena z důvodu pandemie koronaviru. O výsledcích vás průběžně informujeme v obecní vývěsce.

Dospělácké aktivity byly hodně zredukované. Některé již tradiční a oblíbené – dětský karneval a hasičský ples se ještě povedly, poté bylo vše přerušeno. Nemohla se uskutečnit soutěž mladých hasičů, okrskové kolo, zahájení prázdnin, a další plánované akce.

Co bylo pro nás důležité v roce 2020? Získání finančního příspěvku na doplnění a obnovu materiálu i oblečení pro mladé hasiče (program od MŠMT). Práce na dalším zvelebení prostředí na hřišti i v hasičárně.

Povedlo se nám uspořádat volečské závody s doprovodným programem u příležitosti 135. výročí. Díky státnímu opatření to bylo velmi náročné, ale povedené, včetně živého večerního koncertu. Provedli jsme pro obec výstavbu přístřešku na tříděný odpad, vykácení stromů napadených kůrovcem a pomohli s organizací sběru

nebezpečného odpadu v době nouzového stavu.

I v letošním roce jsme vyjžděli k zásahům. Letos to byl komplikovaný požár skládky ve Chvaleticích, hned dvakrát, a kompostárny v Chýšti. Likvidace spadlých stromů je už také „tradičním“ typem zásahů v průběhu roku. Po letních přívalových deštích jsme prováděli též odčerpávání vody z různých prostor. V souvislosti s epidemií nemoci Covid 19 jednotka prováděla rozvoz dezinfekčních prostředků. V rámci výcviku a asistencí byly prováděny další práce, dle potřeb obce – kácení stromů v souvislosti s výstavbou kanalizace, doprava vody a další.

Co nás čeká v roce 2021? Plánů máme hodně, ale trvající hrozba Covidu nám bude vše komplikovat, proto sledujte náš web, kde budeme aktualizovat naše plány a pozvánky na akce.

Hodně nás potěší, když podpoříte a navštívíte námi pořádané akce.

Vážíme si vaší podpory i podpory těch, kteří nám pomáhají při naší činnosti. Přejeme klidný závěr roku 2020, klidné prožití vánočních svátků a pevné zdraví v roce nastávajícím.

Hasiči Voleč

◆ MYSLIVCI

Rok 2020 byl pro nás všechny rokem nepředstavitelné změny v našem běžném životním fungování. Málo kdo by ještě v lednu věřil tomu, že celý svět by mohla postihnout zdravotní epidemie, jaké lidstvo potkávaly před sto lety naposledy a mnohokrát v předešlých stoletích. Věřili jsme v dokonalost našeho pokroku, věřili jsme v nepřekonatelnou schopnost vědy a výzkumu. A přece nás znovu příroda přesvědčila, že má daleko větší sílu než jsme jí byli ochotni přiznat. Síla přírodních zákonů neplatí pouze ve zdravotnictví, ale ve fungování přírody jako celku obecně. Snad tato malá lekce současnou generaci a hlavně tu mladší donutí se k přírodě chovat méně bezohledně, jak to činí generace současná a ty předešlé, přesvědčené, že lze z přírody pouze brát a že se není potřeba ničeho obávat.

Mám na mysli konkrétně českou přírodu a českou populaci. Je všeobecně známo, že stav krajiny, půdy a lesů je u nás na nejhorší úrovni z celé Evropy. A to nejen z hlediska úrodnosti, obsahu nezbytných živin, ale hlavně s ohledem na zadržování vody v půdě. Podle úvodní informace webu nadacepartnerstvi.cz (viz. <https://www.nadacepartnerstvi.cz/Radce-pro-vlastniky-pudy>) platí, že: „V České republice dochází k enormnímu znehodnocování půdy. Máme největší půdní bloky v Evropě. Na velkých lánech dochází snadněji k větrné a vodní erozi. Na polích hospodaří velká zemědělská technika, pro kterou jsou remízky, meze a polní cesty překážkou. Necitlivým obděláváním klesá úrodnost půdy. Její obnova trvá desetiletí, některé změny jsou dokonce nevratné. Půda je největší přírodní bohatství, které máme. Tvořila se miliony let přírodními procesy - zvětráváním hornin, působením klimatu, rost-

lin a drobných organismů v půdě. Obnova centimetru ztracené ornice trvá stovky let. Bez zdravé půdní struktury ornice ztrácí živiny a nefunguje ani doplňování zásob podzemní vody, která nám začíná chybět.“

Nepřipomínám to tady z pozice „zeleného aktivisty“ ale biologa, který ví, že v přírodě souvisí jedno s druhým a pouze chci upozornit na skutečnost, že podceňování přírodních zákonitostí se lidstvu již mnohokrát v jeho historii vymstilo a dlouho se ze svých chyb vzpamatovalo. A jak to souvisí s myslivostí? Ta je už po dvě století součástí českého prostoru a je jednou z aktivit kontroly člověka nad fungováním přírody v jeho okolí. Myslivci by měli pečovat o zvěř a hlavně udržovat rozumné stavy jednotlivých druhů zvěře tak, aby se udržela člověkem narušovaná rovnováha v daném ekosystému, zejména v naší průmyslově využívané krajině.

Myslivci například pomohli při vymýcení vztekliny v českých zemích vakcinací a tlumením mnohde přemnožených lišek. V současnosti se musíme snažit zabránit dalšímu rozšiřování Afrického moru prasat, a to jedině snížením početních stavů černé zvěře. Někde se to daří a někde ne. Třeba v našem mysliveckém sdružení oproti rekordu 7 ulovených divočáků za mysliveckou sezonu v roce 2017 od 1. dubna 2020 máme ke dnešnímu dni zatím uloveno opět rekordních 9 divočáků. A to i přes to, že v naší honitbě nemáme podmínky pro kmenové stavy divočáků a lovíme pouze zvěř přecházející mezi velkými lesními celky. Snížení stavů černé zvěře nejen pomůže snížit riziko šíření moru, ale mohlo by pomoci navrácení drobné zvěře do naší přírody. Zvěře jako jsou zajáci, bažanti a koroptve. Bohužel stále jsou honitby, kde myslivost provozují jako podnikatelskou činnost a očekávají finanční příjmy z nahánek od zahraničních lovců. Tam se dlouhodobé snižování stavů plánuje obtížně. Stejně tak to je se zvěří dančí a jelení ve

foto Daniel Heřmánek - myslivecký dorost

volné přírodě. Následné škody na přirozené obnově lesa jsou potom obrovské.

Epidemická situace mnohde brání letos organizování společných honů a naháněk. I náš myslivecký spolek zrušil pro letošní rok společné akce a to jak schůze, brigády, tak i společné hony a věnujeme se pouze činností v honitbě a lovům individuálně. Vedle černé zvěře jsme letos splnili Okresním úřadem naplánovaný odstřel 9 srnců a pokračujeme v lovu srn a srnčat podle plánu lovu. Ze škodné jsme letos zatím ulovili pouze 2 lišky. Hony na drobnou zvěř nekonáme z důvodů nízkých stavů zajíců i bažantů už několik let. Tím se zase vracím k úvodnímu tématu stavu půdy a české přírody obecně. Bylo by dobré, kdyby se každý uměl zamyslet nad kvalitou naší současné české krajiny. Náš myslivecký spolek deklaroval Obecnímu úřadu připravenost podílet se na plánované výsadbě ovocných stromů podél obecní cesty mezi Volčí a Vyšehněvicemi. Nezbyvá nám pouze věřit, že to co se nepodařilo letos na podzim, dokáže Obecní úřad zajistit na jaře.

foto Daniel Heřmánek - divočáci na krmelišti

Na závěr ještě pár poznámek k letos zařazeným fotografiím, které poskytl nejmladší člen našeho spolku Daniel Heřmánek. Na úvodním snímku Dana Heřmánka je jeho synovec Šimon Heřmánek z Volče, který Danovi pomáhal čistit krmelce před rozvezením po honitbě. Toto je jedna z cest (v rodinách z generace na generaci) jak českou mysliveckou tradici udržet. Bohužel stále více lidí nechce chápat význam a úlohu myslivosti v procesu široké ochrany přírody. A jsou to v poslední době i mnohé oficiální organizace ochrany přírody. Je potřeba, aby nová generace hledala cesty spíše ke spolupráci a pochopení komplexnosti péče o přírodu jako celku a aby skončilo typické české furiantství, kdy každý bojuje proti všem, kteří nejsou členy jeho vyhraněné zájmové skupiny. Na černobílé fotografii jsou divočáci zastřižení krmelišti na fotopasti. Na barevném snímku potom pole kukuřice za dálnicí v Austrálii, na kterém si jak říkáme, „divočáci udělali fotbalové hřiště“.

Snad i tady epidemie Koronaviru lidem otevře oči a začneme každý sám u sebe. Třeba starostí o svoje pozemky, o svoji půdu, o to, kdo a jak na ní hospodaří a zda by na ní mohl být remízek nebo stromořadí, které pomůže obnovit zelené plíce přírody a pomůže zvýšit historicky snížené stavy hmyzu, ptáků a zvěře v naší české krajině v současnosti. Každý myslivec a nejen jako adept u nás vysazoval stromky do revíru. A dnes už to jsou vzrostlé stromy. Například kaštiny v lesíku nahoře u Hradou sázel Pavel Dašek. Duby jsem sázel u Nového a ve Chmelníku a dodnes

foto D. Heřmánek - kukuřice poničena divočáky

každoročně několik stromků zachraňuji oplůtkem před okusem a vytloukáním paroží o kmínek srnčí zvěří. Borovice černé ve Chmelníku sázel Josef Sirůček. Myslivci nakoupili nebo i při digitalizaci vyměnili pozemky pod biokoridory a stromořadími, třeba od silnice k Babce a další. Nové výsadby záleží jen na majitelích pozemků a je otázka, zda by se nenašly kousky pozemků pro nové výsadby v okolí Volče, tak jak to můžeme vidět na nových stromořadích v okolí Chýště nebo za Kasaličkami směrem k Řídeli. Nemusíme se to učit nikde daleko. Třeba na místo pěstování obilí za každou cenu na každém i podmáčeném honu. A nakonec zjistíme, že nejen v Česku obilí mnohde končí v bioplynkách. Myslivci jsou připraveni každému pomoci s výsadbou v naší honitbě. Vhodné listnáče lze zdarma najít na pasekách a v podrostu ve vlastním lese, ovocné stromky z odkopků nebo plánek švestky, třešně a mnohé keře ze sadů a zahrad. Zalévání každý třetí den po výsadbě ty první dva měsíce podle počasí také umíme zorganizovat. Není vše pouze o penězích. Jen chtít.

Právě výsadba stromů by pomohla, „Aby mohla příroda zase fungovat, tak jak by mohla a měla i za cenu možná nižších zisků pro zemědělské podnikání, které by měly vyrovnat smyslu plně dotace v celé EU vázané na posílení ekosystémů, adaptaci krajiny na klimatickou změnu a na obnovu vodního režimu krajiny a také na zajištění odpovídající biodiverzity“ (Dr. Ing. Petr Marada Myslivost č.12/2020). Odborníci vědí dlouho co a jak by se mělo dělat. Jen aby to zatím s přírodou nedopadlo jako s námi letos při epidemii Koronaviru. Epidemiologové už při Sarsu varovali, že je potřeba být připraveni. A v českém kocourkově víme jak to dopadá. Za peníze jsme vozili nekvalitní roušky z Číny, i když najednou umíme vyrobit v Česku sami Nano Roušky světové kvality. Ale i to každý sám budeme muset vyřešit ve volbách v roce 2021. Myslivecký spolek Voleč Bělá má v současnosti 11 členů a jednoho adepta. Z toho počtu jsou pouze dva myslivci věkem pod 50 let. Přesto věříme, že se podaří současný kritický stav naší přírody (pokud jde o biodiverzitu, klesající početní stavy hmyzu, ptáků i myslivecké drobné zvěře) nejen zastavit, ale že se podaří nastavit takové podmínky jak v zemědělství, tak i v ochraně přírody, aby příroda i člověk mohli dál vedle sebe ve zdraví fungovat po další generace.

RNDr. Milan Tyller, předseda MS Voleč – Bělá

369

je obyvatel ve Volči.

180

z toho jsou muži.

189

je žen.

106

obyvatel starších 60 let.

269

má Voleč možných voličů.

1923

je rok narození
nejstarší ženy Volče.

1926

je rok narození
nejstaršího muže Volče.

KANALIZACE

58,3

mil. je celková hodnota.

29

mil. činí úvěr obce na stavbu.

500

obyvatel je kapacita čističky.

5900

m je kompletní délka
potrubí po obci.

30.

duben 2021

je v plánu její kolaudace.

Ročenka VOLEČÁK

•
Odpovědný redaktor:

Milan Šimek.

Grafika: Milan Šimek

Sazba: Studio@Panejo.cz

Tisk: TISKÁRNA

L. Sobotka Řečany n. L.

•
Vydává Obecní úřad Voleč

Distribuce tisku zdarma

◆ NOHEJBALOVÝ KLUB

Rok 2020 byl pro sportovní činnost klubu z důvodu epidemie složitý a akce v části jara i podzimu nebylo možné uskutečnit. Přesto naše nohejbalové mužstvo zasáhlo do soutěže III. Třídy okresního přeboru v měsíci červnu a potom i září. Celkově se naše mužstvo umístilo na 12. místě. Mrzelo zejména několik nešťastných proher v poměru 3:4. Kladem bylo zapojení mladých místních hráčů do mužstva a zejména výkony Vojty Kamenického, Lukáše Siručka, Vaška Cvrčka Siručka a Davida Machury ml. jsou příslibem do budoucích časů.

Nejvýznamnější kulturní akcí v srpnu bylo tradiční „Rozloučení s prázdninami“, kde jsme pomáhali kulturnímu výboru Obecního úřadu v uspořádání této akce. Brigádnická činnost se odvíjela především v pravidelné údržbě hrací plochy a úpravy okolí hřiště. Nejdůležitější akcí byla rekonstrukce střechy buňky v měsíci říjnu pod vedením truhlářského mistra Jaroslava Škracha. Krytina se provedla z hliníkového vlnitého plechu a na jaře bude ještě opatřena nátěrem.

Miroslav Jandák

KOMETA NEOWISE

Stalo se ve Volči, v létě 2020. Do jara o ní nikdo nevěděl, stejně jako o covidu, který nás tak trápí.

Kometa Neowise byla objevena 27. března. Vesmírný kamínek o průměru 5 km minul Slunce 3. července a potom i Zemi 23. července. To byla kometa krásně vidět i s ohonem, dokonce nejlépe od roku 1997, kdy nás navštívila kometa Hale-Boppova. Kometu Neowise uvidíme znovu v roce 8720.

Vzpomene si někdo, že před 6700 lety na Zemi řádil covid? Bude tu ještě vůbec někdo?

text i foto Jan Srnec

PTP

Omlouvám se všem potencionálním účastníkům 14. ročníku pochodu PTP, jež se z důvodu covidu a předpokládaného počtu 130-150 osob nemůže konat. Věřme, že tato bestie brzy zmizí zrovna tak rychle jak se objevila, a všichni občané budou moci konečně

začít žít dle svých představ. Děkuji všem za pochopení a alespoň jako vzpomínku na 13. ročník vkládám společné foto u myslivecké chaty, byť na fotografii není každý, kdo se posledního pochodu PTP zúčastnil.

Šimek Milan

JAK VZNIKAL 1. VOLEČSKÝ KEMP – NEKEMP

Už dávno jsem přemýšlel nad tím, jak ještě lépe využít idylické místo za naší stodolou. Je to prostor otevřený směrem k západu, s výhledem na malebné údolí s lesy a pastvinami, na kterých se pase stádo krav. Je pravda, že přes letní prázdniny jsme tam stanovali – nejdřív já s kamarády, pak mé dcery se spolužačkami a teď už i moji vnuci. Kochali jsme se okolní přírodou, nádhernými západy slunce, nočním nebem plným hvězd a tajemných zvuků z blízkého lesa (občas vyli i vlci z vyšeňevického vlčího výběhu) a jiskrných rán s rosou na stanu i trávě. Osobně pro mě, a myslím si i pro celou rodinu, je to to nejkrásnější místo – pravý domov. A proto jsem se moc nerozmýšlel, když jsem se asi před třemi lety dozvěděl o partě lidí, kteří měli myšlenku zprostředkovávat kempování

na soukromých pozemcích se souhlasem majitelů. Vytvořili webové stránky, kde se majitelé vhodných pozemků zaregistrují a oni zajistí reklamu a nabídky na internetu. Za to si ponechávají provizi z celkové ceny pronájmu. Přiměřenou cenu si určí majitel sám. Vše je řádně registrované a přehledné. Kontaktoval jsem je a provedl registraci. První rok moc lidí nepřijelo, ale letos jsme měli téměř všechny víkendy od května do září zarezervované. Asi se na tom také podepsala koronakrize. Většinou jezdí rodiny s malými dětmi, ale i také samotné maminky (nebo i tatínkové) se svými dětmi. Kempující pak většinou napíší hodnocení jejich pobytu na webové stránky a tím se o nás dozví víc a víc lidí. Jsme už i mezinárodní – měli jsme tu Slovenky a i Rusky.

Když hosté přijedou (vždy se ohlásí dopředu), tak je nejdříve provedu pozemkem a poskytnu veškeré potřebné informace k jejich pobytu. Všichni od nás odjíždějí nadšeni. Dětem se líbí naše hospodářství – králíci, slepice, holubi, kočky a psi a dospělým zase, že jim vyprávím, jak se tu u nás žije, co je v okolí zajímavého, tipy na výlety, ale hlavně romantické a klidné místo na stanování, s možností rozdělat si táborový oheň. Já se zase dozvím spoustu zajímavých věcí o našich hostech (někteří to jsou velcí cestovatelé, kteří projeli snad půlku světa). A tak poznávám nové přátele. Za celou dobu se nestalo, že by s někým byl problém – byli přátelští, vstřícní, komunikativní – prostě správní kempaři. Počáteční obavy ostatních členů naší rodiny – hlavně dědy – byly brzy rozptýleny. Děda si nyní užívá možnosti uvítat hosty malou štamprličkou slivovice a zpestřit jim pobyt vyprávěním o starých časech. Získal takovou oblibu, že dostává poštou od hostů balíčky s pozornostmi. A všichni si užíváme příležitosti se prezentovat, a naopak, se zase dozvědět spousty zajímavých životních příběhů a inspirací k navštívení, jiných krásných lokalit, od našich hostů.

Myslím si, že toto je rozumná a šetrná alternativa k oficiálním kempům, pro ty, kdo vyhledávají klidná a romantická místa bez komerce a hordy lidí.

*Ve Volči 11. prosince 2020
Jirka Strnad*

VÁNOČNÍ STROMEČEK

Jedna z prvních zpráv o ozdobeném osvětleném stromku v místnosti je v brémské kronice z roku 1570. Tradice zdobení stromku, jak ji známe dnes, pochází z německých měst. Zpočátku nebyl zdoben svíčkami, ale byl ozdoben jablky, ořechy a jinými potravinami. V 18. století se přidala tradice zdobení hořícími svíčkami, které byly po nástupu elektrifikace nahrazeny vánočním osvětlením. Vánoční stromky měly ochrannou funkci. Podle tradice se stromek zavěšoval nad štědrovečerní stůl, ovšem špičkou dolů. Takže můžeme říci, že dnešní stromeček je moderní. Německé prostředí opouští vánoční stromeček v 19. století a ujímá se nejprve ve městech, poté na venkově. Zajímavostí jistě je, že ho dříve přijímají protestanté než katolíci.

V Česku stromek postavil prvně pro své přátele v roce 1812 ředitel pražského Stavovského divadla Jan Karel Liebich na svém libeňském zámečku Šilboch. Nový zvyk se však začal prosazovat jen pozvolna, a to až ve 40. letech 19. století v bohatých pražských měšťánských rodinách. Do venkovských stavení pronikaly ozdobené vánoční stromečky ještě pomaleji. Až do první světové války bývala v mnoha domácnostech pouze ozdobená smrková nebo jedlová větev.

Živě rostoucí stromy jsou zdobeny do současnosti. Za nejvyšší vánoční živý strom je považován několik staletí starý eukalyptový strom, rostoucí ve Styx Valley v Tasmánii, měřící úctyhodných 84 m. Aktivisté z Ja-

ponska, Austrálie a Kanady se jej snažili zachránit před těžbou dřeva a na nějaký čas se stal jejich domovem, 17. prosince 2003 jej vánočně ozdobili více než 3000 solárními světly.

Vánoční strom v německém Dortmundu je seskládán z mnoha menších stromů a větví do obrovské zářící pyramidy a proto se svou výškou 85 m patří stále mezi největší vánoční stromy světa. Honduras se zapsal do Guinnessovy knihy rekordů vytvořením největšího vánočního stromu z lidí na světě. Tvořilo ho 2945 osob. Vánoční strom v Riu de Janeiru je největším vánočním stromem letoška. Jeho špiče dosahuje výšky 86 metrů a zdobí ho přes tři miliony světel.

Stále je rozšířené vánoční zdobení živě rostoucích stromů. Nejvyššími živě rostoucími vánočně ozdobenými stromy v Česku jsou smrk v Mladkově 30,57 m, smrk na Kvildě 26,5 m, smrk ve Valašské Bystřici 24,75 m, smrk ve Žďáru nad Sázavou 22,47 m a smrk v Postoloprtech 20,46 m.

Jedním z nejslavnějších českých vánočních stromů byl 24 metrů vysoký smrk z Beskyd, který ozdobil o Vánocích 1999 vatikánské Svatopetrské náměstí. Vánoční smrk na pražském Staroměstském náměstí 6. prosince 2003 spadl a zranil čtyři lidi.

Šimek M.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Naše řady v roce 2020 opustili:

3. 2. MRŠTÍKOVÁ LUDMILA
11. 2. LÍKAŘOVÁ MARTA
18. 3. ČELIŠOVÁ EMILIE

30. 3. LÍKAŘ JOSEF
2. 9. SVOBODOVÁ BOHUMILA
1. 11. MRŠTÍKOVÁ EMILIE

Čest jejich památce.

PERNÍK

Perník nepochází z Pardubic, jak bychom si mohli myslet, nebo alespoň v duchu přát. Má vsutku historický původ. Tuto pochutinu z medu a mouky prokazatelně znali již staří Egypťané, následně Římané aj. Písemné zmínky o výrobě perníku v Evropě se objevují od 13. století, první zmínka v Čechách pochází z doby lucemburské a to kolem roku 1335. V roce 1419 bylo v Praze osmnáct perníkářů a jejich výrobky byly luxusním zbožím, jež se dostávalo na stůl pouze v nejbohatších domácnostech. V období husitských válek se dostává perník na pokraj zájmu společnosti, neboť hned na počátku husitského hnutí bylo perníkářství spolu s jinými luxusními řemesly odsouzeno.

O tom, jak vlastně vypadaly perníky ve 14. až 16. století, se na našem území nedochovaly žádné doklady.

Předpokládá se, že perníkáři nejprve tvarovali perníky jen ručně, až později začali používat dřevěné formy s reliéfní řezbou. Takovéto formy ze 16. století s náboženskou tematikou se dochovaly dosud například v Německu.

Období 17. století znamená nástup perníkářského řemesla, byť tato výroba byla přibrzděna třicetiletou válkou, ale v období po ní začíná výroba perníku narůstat a v 18. století přestává být perník luxusem a stává se přístupným širokým vrstvám.

V první polovině 19. století perníkářská výroba kulminuje, v druhé polovině 19. století začíná perník ustupovat rozvíjející se cukrářské výrobě. Perníkářské dílny byly postupně přeměňovány na dílny cukrářské.

PARDOBICE A PERNÍK

Nástup rozšířené výroby perníku v Pardubicích nastal během průmyslové revoluce po roce 1859 a bez nadsázky ji lze nazvat, jako **Zlatá éra pardubického perníkářství**. V té době se perníkářské firmy staly jedním z hlavních pilířů místního hospodářského rozvoje a utvrdily tak pověst Pardubic jako města perníku.

Už za vlády Vojtěcha z Pernštejna se jedna pardubická ulice jmenovala Perníkářská.

Během složitých dějin minulého století sice jednotlivé podniky měnily majitele i názvy, ale tradice v podstatě přerušena nebyla. Roku 2004 vzniklo **Sdružení Pardubický perník**.

V roce 2006 byl Pardubický perník zapsán do rejstříku EU jako nositel značky Chráněné zeměpisné označení.

Šimek Milan

KAISERSCHMARRN

Kdo navštívil rakouské Alpy nemohl minout na jídelním lístku KAISERSCHMARRN.

Kdo miluje sladké, musí si ho dát vždy, když ho uvidí v nabídce.

Kdo si ho dal, nikdy nelitoval.

KAISERSCHMARRN v překladu znamená císařský trhanec, což i naznačuje původ tohoto jídla. Podle legendy ho prvně připravil farmář, u kterého se na farmě zastavil na oběd císařský pár. Nervozitou palačinku roztrhnul na několik menších kousků a aby své pochybení zakryl, pomazal ji švestkovou marmeládou.

Dnes tradiční sladké jídlo, jež se může servírovat nejen jako snídaně nebo jako dezert, ale také jako hlavní jídlo. Jedná se vlastně o druh palačinky, která se nejprve opéká vcelku, poté se „nacuckuje“ na menší kousky,

opeče s cukrem a doplní o marmeládu nebo zavařeninu. Osobně doporučuji jablečnou marmeládu.

Šimek M.

Vzpomínka:
Nehoda kamionu dne 24. listopadu 2005 u Hlorynů.

◆ KONEC SKLÁDKY BIOLOGICKÉHO ODPADU

Vše jednou začíná a rovněž vše i jednou končí. Tuto záležitost samozřejmě nepotřebovalo využívat 100 % obyvatel, ale především pro obec a značnou část obyvatel Volče s větším pozemkem skládka v bývalém ZD byla neocenitelnou výpomocí. **Přijet, vysypat a odjezd.** Co více si přát? Přes to všechno tuto nabídku někteří občané silně a dlouhé roky nelogicky zneužívali s tím,

že tam docela často odložili, co právě do biologicky rozložitelného odpadu zásadně nepatří, kupříkladu větve. Jako jeden z příkladů za všechny dokládám foto z posledního týdne fungování této skládky. Přiznávám se, že mne osobně tato služba chybět bude. Občas prý ale i platí „něco špatné pro něco dobré“.

V tomto případě chci rčení vskutku uvěřit. *Šimek M.*

LÉKAŘSKÉ OBORY

BÝT STÁLE MLÁD, (jak zpíval Karel Gott ve své písni) se bohužel jemu a naprosto nikomu na celém světě ještě nepodařilo. A ne každý má to ohromné štěstí, že projde životem bez pomoci lékaře. Když jsem před časem stál v Hradci Králové v nemocnici před informační cedulí, nestydím se přiznat, že pro mne část údajů nebyla úplně jasná. Z tohoto důvodu mě prosím dovolu Vás provést alespoň z části lékařskými obory, které se mohou plést, nebo které se ne tak často skloňují. Vědomě přeskakují obory chronicky známé, jako například chirurgie, ortopedie a mnoho dalších.

Algeziologie se zabývá léčbou chronické, tj. dlouhotrvající bolestivé stavy.

Andrologie se zabývá chorobami mužských reprodukčních orgánů, jejich léčbou a prevencí.

Angiologie je obor zaměřený na onemocnění krevních a lymfatických cév.

Endokrinologie je odvětví medicíny zabývající se diagnózou a léčbou hormonálních poruch.

Foniatric se zabývá vyšetřováním sdělovacích funkcí člověka, čímž jsou lidský hlas, řeč a sluch, ale také léčbou jejich poruch.

Geriatric se zabývá problémy a nemocemi spojenými se stářím, jež mají svá specifika, které bývají dlouhodobé a zhoršující se.

Hyperbarická medicína se zabývá problematikou spojenou s hyperbarickou oxygenoterapií a potápěčské medicíny.

Maxilofaciální chirurgie je chirurgický obor, který se zabývá chirurgií dutiny ústní, čelistí a obličeje.

Nefrologie je odvětví medicíny zabývající se diagnózou a léčbou ledvin, transplantací ledvin a dialýzou.

Neonatologie je podobor pediatrie, který se specializuje na péči o fyziologické i patologické novorozence.

Neurootologie je oborem, jež se zabývá vyšetřováním pacientů trpících závratěmi. Mimo to se zabývá i vyšetřováním chuti a čichu.

Nukleární medicína je obor medicíny, který využívá k diagnostice a léčbě chorob metody založené na zavedení radioaktivních látek, tj. radiofarmak do těla pacienta.

Oftalmologie je obor medicíny, zabývající se onemocněními a chirurgií zrakových drah, jež zahrnují oko, mozek, oblasti okolo mozku, jako je slzný systém nebo oční víčka.

Osteologie se zabývá diagnostikou a léčbou poruch kostního metabolismu, nejčastěji se jedná o osteoporózu, tj. ztrátu kostní hustoty.

Otorhinolaryngologie je lékařský obor zabývající se prevencí a léčbou onemocnění v oblasti uší, nosu a krku. Zkráceně se označuje jako ORL.

Oxygenoterapie je léčba kyslíkem. Účelem je zlepšení kvality života. Snížení potřeby hospitalizace a pomáhá prodloužit dobu přežití.

Paliativní medicína řeší léčbu nevléčitelně nemocných pacientů se snahou o dosažení nejlepší možné kvality jejich života.

Pediatric – dětské lékařství. Tento lékařský obor se zabývá dítětem od jeho narození až do věku osmnácti let

Traumatologie je lékařský obor, který se zabývá akutním poraněním jakéhokoli orgánu v těle. Nejenom kostí a pohybového aparátu.

Venerologie je obor medicíny, který se zabývá studiem, léčbou a prevencí pohlavních chorob.

Každopádně přejí, ať se Vám jakýkoliv zdravotní problém zdaleka vyhýbá a lékaře potřebujete pouze na prevenci.

Šimek M.

NÁŘEČÍ

Na téma tohoto článku mne přivedla snacha Iva, rozená Brňáčka. Před pár ledy jsme ji při malování poslali se židlí ven, aby ji postavila na **záhrobeň**. (někdo používá záhrobec). Brali jsme za samozřejmost, že každý ví, že se jedná o chodník většinou u staršího domu. Dost legrace jsme si v ten moment užili, když se diskuse točila především kolem hrobu.

Dialekt - nářečí byt v naší malé republice je natolik výrazné, že stojí za zmínku některé připomenout.

Pro začátek připomenu **nářečí slezské**.

U jednoho sedlaka mjeli tři džeuchy. A tuž dvje byly take robotne i se vydały, a ta třeća, ta nič ńerobiła. A to ji pravjeli suśedova Kudlina, taka kudłata była. Yny jak chćeła jeść, slezła, pojedła a zaś tam fikła na tyn pekarok. A teraz umřeła suśedovi baba. A mjeł dobru hospodarku ten suśid. A tu se pravjeła: „Teho ja chcu, tego ja se vezmu za chłopa.” A vzała biłu płachtu a odzała se do te biłe płachty v nocy. A v nocy vlezła ku tymu suśedovi do izby a młuviła mu, tymu suśedovi: „Ty se żadne ńimožeś vzac, yny tu suśedovu Kudlinu.”

Jeden sedlák měl tři dcery. Dvě byly pracovitě, provdaly se, ta třetí, ta nic nedělala. A tak jí říkali souseďova Kudlina, tak ukecaná byla. Když měla hlad, slezla, pojedla a hned se vrátila zpátky na kamna. Jednou umřela souseďovi manželka. Souseď měl pěkné hospodářství. A tak si řekla: „Toho chci, toho si vezmu za manžela.“ Vzala bílé prostěradlo a v noci se do něj navlékla. V noci k tomu souseďovi vlezla do pokoje a řekla mu: „Nemůžeš se oženit s nikým jiným než se souseďovic Kudlinou.“

Na závěr brněnská, snad 20-letá věta, která je pro mne věčná:

Zóncna rumpluje, hópnu na šmirgl a valím na prigl. Slunce pálí, skočím na tramvaj a jedu na přehradu. ŠM

SILVESTROVSKÉ DĚLOBUCHY - čím méně, tím lépe

Jako každý rok tak i Silvestr 2018/2019 jsme trávili s kamarády (i jinými občany Volče) v naší restauraci. První minuty Nového roku 2019 s námi, ale už naprosto nedobrovolně přivítal i roztřesený a naprosto vyplašený pes, jež ze zoufalství kolem 22.hodiny vnikl do prostor restaurace. Pěkný, udržovaný, leč naprosto vyřízen. Nepožaduji, nežadoním ani se nedomáhám žádného plošného zákazu absolutně nesmyslných dělobuchů, pouze se přimlouvám za stejně smýšlející:

Vážení, až si za pár dní nebo kdykoliv jindy v roce budete dělat tuto dvousekundovou radost, (bez které určitě nemůžete být), zkuste si prosím vzpomenout na desítky psů ve vašem okolí, kteří tím většinou opravdu nedobrovolně strašně trpí a vůbec se nemohou proti nepříjemnému hluku bránit. Za sebe a jistě i za nemalou část občanů Volče jsem rád, že jde o radost už jen pár jedinců a že jich každý rok i ve Volči pomalu, ale jistě, ubývá.
Šimek M.

**Povídá manžel manželce:
Natálie, víš co bych si přál k vánocům?
Copak miláčku?
Aby jsi mi alespoň příští rok byla konečně už věrná.
Že sis nevzpomněl dříve. Už jsem Ti k Vánocům koupila svetr.**

OBECNÍ ZÁJEZD

Dle zájmu, zpětné vazby a celkově kladných ohlasů jsem rád, že obecní zájezdy, které občanům nabízím především po Evropě, se staly značně oblíbenými.

Letos jsem Vám chtěl nabídnout návštěvu prakticky nejkrásnější přírodní lokality Evropy a to oblast Solné komory v Rakousku. Díky covidu plány zůstaly pouze plány, vždyť ani na podzim druhý pokus nevyšel. Protože příprava zahraničního zájezdu na tři dny pro 50 osob není vůbec procházka růžovou zahradou a nikdo neví jak se situace s epidemií bude v roce 2021 vyvíjet, s lítostí oznamuji, že se určitě v nadcházejícím roce 2021 žádný zájezd z mé strany - neuskuteční.

Děkuji za pochopení a věřte, až se situace dostane do absolutního normálu (zda se vůbec

tak stane), že Vás opravdu srdečně rád na další atraktivní zájezd znova pozvu.

Pro připomenutí vkládám, kde jsme prozatím společně (vždy s lux. autobusem), byli:

Braunův betlém, zimní hory, pivovar BERNARD, Masné krámy Č. Budějovice, úzkokolejky J. Hradec, přehrada Pastviny, tvrz Hanička, pouť Neratov, Stezka v oblacích na Dolní Moravě, husí hody na Slovensku, Hitlerovo Orlí hnízdo, Salzburg, Míšeňský porcelán, bývalá největší vojenská pevnost Evropy Königstein, pohádkový zámek Moritzburg v Německu (zde se točila Popelka), Vídeň, rychlodrožba z Vídně do Bratislavy, termální maďarské lázně Győr.

Šimek M.

TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

Po mnoha letech se lednového turnaje ve stolním tenise u nás ve Volči nezúčastnili přespolní „sběrači“ pohárů ale jen čistě muži a chlapci z Volče - v počtu dvanácti hrajících. Není jednoduché turnaj takto systémově pozměnit, protože není ani snadné dokola odrážet ústní i písemné dotazy bývalých vítězů, či stálých běžných hráčů. Na jeden z pohárů mohla tentokrát dosáhnout při dobré konstelaci hvězd až polovina účastníků. Kdybych měl někoho vyzvednout obzvlášť, tak největším překvapením byl pro většinu z nás výkon například Jardy Škracha. Myslím, že takovéto vyzvednutí jedince je na místě, neboť se Jarda ping-pongu věnuje pouze okrajově a jeho výkon byl opravdu hodně nadstandardní. Atmosféra turnaje byla po celou dobu skvělá, hra vyrovnaná, guláš i ostatní pochutiny včetně piva výborné, co si více přát. Za to vše patří poděkování pořadatelům, Obecnímu úřadu i rodině Černých.

1. místo Aleš Černohlávek, 2. místo Pavel Černohlávek, 3. místo Jindřich Novák

Turnaj ve stolním tenise 2021 je zatím díky covidu jedna velká otázka. Věřme, že vláda po Novém roce kupříkladu pochopí, že deset poskakujících strýců u pinpongového stolu, (jež má na délku 3 metry), nepředstavuje pro společnost zase tolik katastrofální nebezpečí. *Šimek M.*

◆ KDE TO KURŇA JE aneb pár tipů na výlet

Odpověď najdete na poslední stránce.

Válka prusko-rakouská (1866)

Na Voleč dolehly válečné útrapy. Čím více se vojska blížila, tím rostl strach obyvatel. Nastal velký zmatek. Utíkali sem lidé od Roudnice, pokračovali dále k Přelouči a pak se zase vraceli. Nejdříve přešli Sasové, o pouti 29. června tudy táhli Prusové. Sháněli se podle mapy, kde je tady „velká voda.“ Jan Dašek je vodil po všech možných rybnících, ale Šour jim neukázal. Vojáci přišli od Chlumce, zůstali tady asi tři dny, pobrali dobytek a odešli. Starosta Voltr nechal Šour a ostatní rybníky vypustit, aby předešel usazení vojska. Marně. Lidé se báli, utíkali se schovat do lesů. Babička Žáková se spěchala ukrýt na Hrada i s hrcem smetany. Avšak vojáci nedělali lidem násilí, chtěli jen jídlo a pohodlí. V Sirůčkově statku č. 21 si lehl husar do necek, babička ho musela kolébat a odhánět od něj mouchy. Když přišli husaři, na parcele č. 254 (pole M. Mrštíka) zřídili cvičiště. Od té doby se tam říkalo Rajčůr. Budíček i večerku signalizoval zvonek. Husaři též používali klapačky. Byly to dvě tyče v zemi a na nich prkénko. Kdo měl službu, musel na znamení velitele klapat. I muži z naší vsi museli do války. Matějka z č. 38, známý silák šel ke kyrysníkům, narukoval Racek č. 73, M. Šáravec, Kolařík aj. Někteří muži, kteří zůstali doma, byli posláni robotovat na dřevo až k Plchu. Vraceli se domů pozdě v noci, hladoví, promrzlí a doma našli v posteli husara s...? Jak zdejší lidé zjistili pověrčivost vojáků, kteří odmítali jídla s houbami a vyhýbali se kvetoucímu máku, začali potraviny schovávat do rozkvetlého mako-vého pole a vařilo se ponejvíce z hub. Zvláště se dávaly do polévek. Tou dobou prý rostlo hodně kozáků. Hlavní lágř měli u Křížových cest, kam vodili i zabavený dobytek. Ve Třídni u Knížků vzali tele, Daškovům a Matějkovým zabavili voly. „Babička Matějků posbírala po vsi děti a šla za vojáky. V lágřu naříkala, že to jsou všechno její děti – a co jim má dát, když jim vzali i toho vola. Vojáci se slitovali a babička si domů přinesla kávu, maso, a všeho možného – i toho vola ji vrátili. Avšak dali ji vola Daškových! Když si ho přivedla domů, tak se prý o něj Matějkovi s Daškovými poprali. Švec Jan Kolařík z č. 28 si od vojska bral kůže z dobytka a lidé měli alespoň boty. V té době vypukla v Srchu cholera. Žaloudek z č. 25 tam odjel na pohřeb malého chlapce. Při smuteč-ním rozloučení se napil víc než měl a počal líbat mrtvého. Nakazil se a po příjezdu domů zemřel. Cholera se naštěstí nerozšířila, ale v letech 1883-5 vypukla epidemie záškrty. Onemocnělo nejvíce dětí 6–8letých (doloženo je 14). Některé nemoc nepřežily. Vojska se střídala – pěchota, dělo-střelectvo, husaři a všichni chtěli jídlo – hlavně brali dobytek. Rolníci za něj dostali zapláceno až po válce od naší vlády. V době války prusko-rakouské byl v úřadě starosty krčmář Waltr, zvaný Voltr. Ten z obavy před vojáky nechal vypustit velké rybníky, ale po příchodu vojska se spřátelil zvláště s rytmistrem a husary dokonce v hospodě ubytoval. V té době byl obecním policajtem Mrňávek, jeho povinností také bylo vyplácet na příkaz starosty pětadvacet. Za rvačku mezi vojáky dostal též jeden husar vypláceno. Pomsta za takovou pohanu na sebe nenechala dlouho čekat. Starosta s rytmistrem chystali veliký bál, na který sezvali důstojníky, panstvo i úředníky z Pardubic, Přelouče ba i Hradce Králové. Ale obyčejní husaři měli zákaz vstupu. Rytmistr postavil u hospody voj. stráž, aby se dovnitř nikdo nezvaný nedostal. To byla poslední kapka k odplatě. Když byla zábava v nejlepší, tanečníci odložili boty do kouta a tancovali bosky, husaři zezadu vylezli na dřevěný sál a zapálili. V nastalém zmatku Lízálek z Vyklek ukradl starostovi ještě 2 koně. S hospodou shořely nejen všechny hospodářské budovy, ale i Formanka č. 19 a chytilo i protější čp. 20. Voltr o všechno přišel a odstěhoval se do Dřenic. Tam se oběsil.

Šimek M.